

● Nakschar - Fredag

¹⁴ Freag ^{9. 16} Søndag ¹⁸ Søndag

Luksusrejen

925

Dansk Lystspil i 4 Akter
efter Præmie-Novellen

„Lykken staar den kække bi“

af Vilh. From Bartrumsen

Den danske Marine 200

Den danske Marine 180

Officin:
GEFION FILM

Instruktør:
Herr FALCK RASMUSSEN

I Hovedrollerne:

Luksusrejen Fru Erna Schrøder
Reserve-Landpostbud . Herr Carl Fischer
Bil-Chaufføren „ Schiøler-Linck

Luksusrejen.

Abel Andersen blev Reservepostbud i Juletiden. Det var han stolt af, og denne saare beskedne, midlertidige Stilling var ogsaa det stolteste Resultat, det i flere Retninger svagt udstyrede Individ, der bar Navnet Abel, havde opnaaet under sin noget planløse Gang paa Jordens Overflade.

Lige straks skete der dog ikke noget videre udover det, at han fik Vabler paa Fødderne, men han bar sit Kors med Taalmodighed og søgte ved Hjælp af Hjortetalg at gøre Livet noget taaleligere.

Saa kom Lille-Juleaftensdag.

Abel travede med krum Ryg under den tunge Taske ude i Landsognet, hvor Vejen vel var opkørt og bundløs, men hvor Eventyret ventede ham. Solen gik ned, og Mørket var ved at falde paa, da Solens sidste Reflekslys aabenbarede en skinnende Genstand i Vejpløret. Abel bøjer sig med en hjerteklaprende Spænding over Genstanden, der viser sig at være en fornem Spadserestok af sort Ibentræ med Haandtag af rødt Guld og elegant drejet Elfenben.

Abels første Tanke var at ombytte Stokken med sin egen hjemmegjorte Egetræskæp, men med en uventet

Selverkendelse slog det ham, at han var for ringe en Mand til en saa fornem Støttstav, og med en rask Beslutning gemte han Eventyrstokken bag Gærdet til Morten Munks Mark.

Men Skæbnen indhenter vor Ven Abel i Chauffør Albinus Skikkelse. Under en Tur med en Jernbaneingeniør var dennes Stok faldet ud af Taxaen, og nu stod Chaufføren pludselig foran Abel og udspurgte ham om den savnede Stok.

Saa gik Abel til Bekendelse, og afsted gik det til Morten Munks Stengærde, hvor Abel halede Stokken frem fra sit Skjulested og nu betragtede den med samme Kærlighed, som den, en lille Hund lægger i sit Ansigt over for det særlig kære Kødben, en stor Hund vil tage fra den.

»Jeg vil ha' en Godtgørelse af dig,« brølede han, »og saa vil jeg selv levere Stokken til den Ingeniør«.

»Hvor meget ska' du ha', din Lemmedasker?« spurgte Chaufføren.

»Jeg modtager lige fra 5 til 30,000 Kr.,« erklærede Abel.

»Du kan faa en Lotteriseddel, den har kostet over 5 Kr., og paa den kan du vinde over 30,000 Kr.,« var Chafførens Svar.

Abel akcepterede, og med Stokken i Behold naede Abel Post Hotellet, hvor han snart stededes for Ingeniørens Aasyn. Sammenkomsten faldt ud til Abels Fordel, og med 25 Krus som Findeløn satte Abel Post Kursen mod den stedlige Kro.

Den pludselige Rigdom steg Abel til Hovedet. Han følte sig som en Krøsus, og med spændte Lægge traadte han ind i Kroens Kælderstue, hvor han i ensom Majestæt satte sig ved det runde Midterbord og ventede paa Betjening.

En pæn, men noget uinteresseret Pige, der gik under det betagende Navn »Luksusrejen«, nærmede sig trevent, og med en Mine som en Grand Seigneur forlangte Abel en halv Kaffe. Da gik Døren op, og ind traadte Chaufføren.

»Nu er det os to, dit lille, kalveknæede Skidt!« udbrød han. Men Abel var naaet op i Overklassens ophøjede Ro, og med Ryggen vendt mod Chaufføren sænkede han sit slidte Overskæg i Kaffekoppen og sugede en Slurk i sig.

Denne overordentlige Ro gik Chaufføren paa Nerverne, og han bøjede sig for den Kendsgerning, at Miraklernes Tid ikke var helt forbi, og paa Abels naadige Tilbud satte han sig paa Kanten af en Stol, og efter at Pigen havde gjort sin Pligt som Serveringsdame, hilste Bordfællerne nu paa hinanden med løftet Kop.

Men det største Under hændte for Abel ud paa Aftenen. Da fik Abel sig en Kæreste, og det havde han aldrig haft før.

Juletravlheden var forbi, og Abel mistede sin Tilknytning til Postetaten, men genoptog sin sædvanlige prunkløse Dont, som bestod i at feje Fortov for en halv Snes spredte Husejere.

Han havde ikke set Chaufføren siden Lillejuleaften, og

han havde ikke været paa Kroen, skønt han godt vidste, at han havde en Kæreste gaende dér.

Saa oplevede Abel Eventyr Nr. 2.

Hans nyhvervede Lotteriseddel udkom med 10,000 Kr., og som en Krøsus betraadte Abel paany Kælderstuen, hvor imidlertid Chaufføren havde gjort sine Hoser grønne hos Abels krushaarede Hjertenskær.

Abel krævede i sit Overmod ind af det forefindende Spirituosa, og da Mørket atter faldt paa, laa Abel under Bordet overvældet af de for ham uvante vaade Varer. Men i Mellemtiden var Abel, formedelst sine 10,000 Kr., blevet Indehaver af en nystiftet Vognmands- og Flytteforretning med Chaufføren som Kompagnon og — administrerende Direktør. Saaledes var Kontrakten under Abels Kæmperus blevet opsat af den snedige Chauffør i Forening med den træske Serveringsdame.

Det gik, som det maatte gaa. Stakkels Abel maatte i det lange Løb ligge under for Chaufførens robuste Forretningsledelse, og en skønne Dag stod Abel forladt af Guder og Kæreste og stirrede paa sit gamle Forretningsskilt, der nu bar Chaufførens forhadte Navnetræk.

Men atter oplevede Abel at betræde Eventyrets Trylle-
rige.

Et Under skete. Tryllestaven af Ibenholt, Guld og Elfenben laa atter for hans Fod.

Forjættende Stemmer sang. Hans Taarer strømmede. Han følte ikke Tvivl om, at Lykken var vendt tilbage. Nu skulde han vise, hvem der var Manden. — Vognmands- og Flytteforretningens eneste Lastauto kunde ventes hvert Øjeblik og med den hans onde Aand, Chaufføren. — Dér kom den, og da Autoen var en Snes Alen fra ham, sprang Abel ud paa Vejens Midte, og gennemtrængende lød hans Stemme: »Ved dette Tegn skal jeg sejre!«

Hvad der herefter skete, har aldrig staaet Abel helt klart. Et mægtigt Brag lød, og da Abel paany var i Stand til at sanse, laa Autoen væltet i Grøften lige til Brokkassen. Den blev aldrig til Auto mere, og Chaufføren mistede sin Køretilladelse, formedelst det konstateredes, at han havde kørt i beruset Tilstand.

Men ud af Autoens søndrede Legeme steg Abel som en ny Fugl Fønix. I Forsikringsselskabets Annaler stod Abel stadig som den virkelige Ejer af Autoen, og en skønne Dag modtog han en Check paa 10,000 Kr., Erstatning for den ødelagte Vogn.

Saa gik han hjem til sit beskedne Kammer, sov godt om Natten, og næste Dag betalte han, der nu saa stort paa Tingene, den stærkt beskadigede Chauffør 12 Kr. 50 Øre, Halvdelen af Findelønnen for den guld- og elfenbensprydede Eventyrstok.

Og en ny Tid blomstrede for den kække Abel, hvem Lykken, som den gør for alle kække, havde bistaaet i saa rigeligt Maal.

Off.
Hobmonde Brandt & Co.
Postmesters Bureau
4 R.

Filmen og dens Reklame-Materiale ejes med Eneret og udlejes af
A/S Victoria-Film, Frederiksberggade 1.